

ningens Forsyning med Kød som Erstatning for det manglende Flæsk til de Priser, som nu en Gang er fastsatte for Flæsk.

Piper: Jo længere Tiden skrider frem, jo flere Foranstaltninger der træffes fra Statens Side i Retning af Regulering, desto mere gaar det sikkert op for Befolkningen, at det er en meget vanskelig Opgave, naar man paa denne Maade skal regulere og bane Vej for Samfundslivet, og der er sikkert meget faa Omraader, paa hvilke det er vanskeligere at foretage saadanne Reguleringer end netop det Omraade, som behandles i det foreliggende Lovforslag. Vort Parti erkender Nødvendigheden af, at der træffes regulerende Bestemmelser, saaledes som Forholdene nu en Gang ligger. Efter at det har vist sig umuligt at skaffe de Beholdninger af Flæsk, som er nødvendige til at dække et rimeligt Forbrug for hele Befolkningen, er man ogsaa fra vort Partis Side villig til at gaa ind paa en Ordning, som stiller en vis Mængde Kød til Raadighed for den Del af Befolkningen, som ikke kan faa Part i den tilstedeværende Mængde Flæsk. Dette Lovforslag berører i høj Grad baade Producenter og Konsumenter og i ikke ringe Grad hele den Handelsstand, som er Mellemed mellem disse, og den Afgørelse, som træffes, skulde jo være saa hensyntagende til alle Sider som muligt. Spørgsmaalet kan ikke afgøres ensidigt under Hensyntagen til den ene Parts Interesser, men man maa træffe sin Afgørelse, idet man betragter hele dette Spørgsmaal som en samlet Sag.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch), som nylig talte, udtalte, at alle Partier er enige angaaende Forholdet med Hensyn til Konsumenterne, som omhandles i § 1, hvis Bestemmelser gaar ud paa at tilsikre den Del af Befolkningen, som ikke faar dækket sine Flæskemærker, 200 g Kød svarende til 160 g Flæsk.

Der er heller ingen Tvivl til Stede med Hensyn til §§ 3 og 4, som drejer sig om Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at træffe de nærmere Bestemmelser og afholde Udgifterne samt om Dækning af de kommunale Udgifter, der har været med Hensyn til Hensaltning af Flæsk.

Den Paragraf, der har været Uenighed om, er § 2, som omhandler Spørgsmaalet om Tilvebringelsen af Midler til denne Sags Ordning. Det er ganske naturligt, at det for en Del Producenter staar saaledes, at det er dem, der kommer til at udrede Eksportafgiften. Den Stilling, man indtager med Hensyn hertil, er dikteret af,

om man ser saaledes paa Forholdet, at det virkelig er Producenterne, som kommer til at betale denne Eksportafgift, eller man anser det for tvivlsomt; der er maaske ogsaa dem, som mener, at det overhovedet ikke er Producenterne, der betaler Eksportafgiften. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man pludselig hævede Eksportafgiften til 14 Øre, saaledes som det oprindelige Lovforslag tilsigtede, maatte Producenterne betale den Forhøjelse af 7 Øre, som derved fremkom, og jeg kan derfor kun udtale min Tilfredshed med, at denne Bestemmelse gaar ud af Lovforslaget. Det ærede Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte, at Producenterne vilde være saa meget mindre velvillige overfor den foreslaaede Ordning, som de i høj Grad var, jeg tror det ærede Medlem sagde Selvforsynere paa dette Omraade, og derfor ikke kom til at nyde godt af den Nedsættelse af Kødprisen, der finder Sted. Dette vilde holde Stik, hvis det var en Flæskerationering, der var Tale om, men det holder dog kun til en vis Grad Stik med Hensyn til Kødproduktionen; ogsaa Producenterne vil for en Del komme til at nyde godt af den nedsatte Pris.

Under den Behandling, som har fundet Sted i det andet høje Ting, har der været to Spørgsmaal, der har spillet en Rolle. Den første er Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde fastsættes en Overpris, som man ikke maatte overskride ved Køb af Kreaturer til det hjemlige Marked, og i den Henseende har den ærede foregaaende Talers Meningsfæller været inde paa at ville begrænse Overprisen. Hvis Valget stod imellem at have fri Handel og at have Begrænsning, som foreslaaet af det ærede Medlems Meningsfæller, tror jeg ikke, at Valget vilde være tvivlsomt efter nærmere Overvejelse, idet den frie Handel vil frembyde Fordele saavel for Producenter som for Konsumenter. Det er netop et lykkeligt Tilfælde, at Producent- og Konsumentinteresser her falder sammen, thi Konsumenterne er ikke tjente med, at Kreaturerne til det hjemlige Marked ikke kan betales bedre end de Kreaturer, der føres bort, thi saa vil det blive den ringeste Kvalitet, der bliver herhjemme; der er jo stor Forskel paa, om den overvejende Mængde af et Pund Kød er Ben eller den overvejende Mængde er Næringsstof.

Det er imidlertid saaledes, at man næsten kan sige, at det, der staar i Lovforslaget, er mindre betydende end det, der ikke staar i Lovforslaget. Hvorledes det hele skal komme til at virke, beror i høj Grad paa,